

पुमान्यतः सकाशान्नावर्ततेतद्वलैव नूनंगतः नित्यमुक्तत्वात् इति वास्तवोऽर्थः ॥ १२ ॥ कथं नामासौ शूरशिरोमणिः जीवन्नेव कातरवद्वैरमुपेक्षित
वानित्याशंक्याह वैरानुबंध एतावानामृत्योर्भवति देहिनां देहे निगूढाभिमानवतां शूराणां तथा अहं मानेनोपबृंहितो मन्युश्च भवत्येव यतोऽज्ञानप्रभवः
अज्ञाननिवृत्तेः प्राक्पौरुषत्यागो मांघमेवेत्यर्थः ॥ १३ ॥ तदेवं पूर्वजान्स्तुत्वा तत्पितरं स्तौति पितेति द्विजवेषधारिणो मद्द्वैरिणो देवा एतेन तु द्विजा इ
तितद्विद्वानपि सयाचितः सन् स्वीयमायुर्देवेभ्यो ददौ ॥ १४ ॥ १५ ॥ मम पदासंमितानीति त्रिविक्रमपदाऽभिप्रायेण न चानृतवादः तत्रापि स्वपद

अपश्यन्निति होवाच मयाऽन्विष्टमिदं जगत् ॥ आह्वामेगतो नूनं यतो नावर्तते पुमान् ॥ १२ ॥ वैरानुबंध ए
तावानामृत्योरिह देहिनाम् ॥ अज्ञानप्रभवो मन्युरहं मानोपबृंहितः ॥ १३ ॥ पिता प्रह्लादपुत्रस्तेतद्विद्वान् द्वि
जवत्सलः ॥ स्वमायुर्द्विजलिङ्गेभ्यो देवेभ्योऽदात्सयाचितः ॥ १४ ॥ भवानाचरितान्धर्मानास्थितो गृहमेधि
भिः ॥ ब्राह्मणैः पूर्वजैः शूरैरन्यैश्चोद्दामकीर्तिभिः ॥ १५ ॥ तस्मात्त्वतो महीमीषद्वृणेऽहं वरदर्षभात् ॥ पदानि
त्रीणि दैत्येन्द्रसंमितानि पदामम ॥ १६ ॥ नान्यत्ते कामये राजन् वदान्याज्जगदीश्वरात् ॥ नैनः प्राप्नोति वै वि
द्वान्यावदर्थपरिग्रहः ॥ १७ ॥ बलिरुवाच अहो ब्राह्मणदायादवाचस्ते वृद्धसंमताः ॥ त्वं बालो बालि
शमतिः स्वार्थं प्रत्यबुधो यथा ॥ १८ ॥ मां वचोभिः समाराध्य लोकानामेकमीश्वरम् ॥ पदत्रयं वृणीते योऽबु
द्धिमान् द्वीपदाशुषम् ॥ १९ ॥ न पुमान् मामुपब्रज्य भूयो याचितुमर्हति ॥ तस्माद्दृष्टिकरीं भूमिं बटोकामं प्र
तीच्छ मे ॥ २० ॥

त्वानपगमात् ॥ १६ ॥ यावदर्थमेव परिग्रहो यस्य सः ॥ १७ ॥ ईश्वरस्यापि याज्ञाकारणं याज्ञाप्रकारं
चोक्त्वा बलेर्बन्धनप्रश्नोत्तरत्वेन तस्य गर्वातिरेकेणाधिक्षेपप्रकारमाह अहो इति त्रिभिः ते वाचो वृद्धानां संमताः त्वं तु बालो बालिशमतिश्च बालिशा
नामज्ञानामिव मतिर्यस्य अतएव स्वार्थं प्रतियथावदबुधः वस्तुतस्तु बाल इव अबालिशमतिश्चेति छेदः स्वार्थं प्रत्यबुध इति च भक्तानामेवार्थं बुद्ध्यसेन
स्वार्थं परिपूर्णस्य तव तद्व्यतिरेकेण स्वार्थाभावादित्यर्थः ॥ १८ ॥ अबुधत्वमेवाह मामिति द्वीपस्य दाशुषं दातारम् अबुद्धिमान् वस्तुतस्तु बुद्धिमान् इ
त्येव छेदः ॥ १९ ॥ कामं यथेच्छं सम्यक्पादप्रसारणेनेत्यर्थः अतएव तथा करिष्यतीति ॥ २० ॥